

İlham Perisi Sappho

Göksel Altınışık

Şiirler

2020

İlham Perisi Sappho

ISBN: 978-625-400-280-9

Bu elektronik şiir kitabının dizgi ve tasarımı aynı zamanda yayımcısı olan © Göksel Altınışık Ergur tarafından yapılmıştır. Yayımcının internet sitesine ait olan www.kaleminizi.com linkinden ücretsiz olarak erişilebilmektedir.

Ağustos 2020

Artık şiir yok, diyordum ya varmış.
Gün yüzüne çıkmayı sabırla beklermiş.

Bir zamanlar yazdıklarım ve birbirimize yazdıklarımız.

Dönüp bakmanın zamanı gelmiş.

İlk e-şiir kitabım olacağı varmış. Bir gizli defterden ancak
şiirseverlerin hatırına çıkarlarmış.

Artık onlar size emanet; yüreğinizin bir köşeciğine saklayın.
Şiir kırılığandır ve dirençlidir; hangisine gerek duyarsanız o
olsun. Sizi de dönüştürsün.

Şiirlerle kalın.

Göksel Altınışik, 13.7.2020

Yavaş yavaş geçeceğim bu dünyadan
Vazgeçmeden hem gerçekten hem rüyadan

1

Şiir, hep bir bahane arar

Bazen bir sipariş
Bazen de sitayiş

Biraz gizem
Biraz da sitem

İnsan, şiirde kendini arar.

En zor düelloyu seçmişsin:
Kendinle...
En ölümcül silahla hem de:
Kaleminle...

Yazdıkça dökülüyor sırları,
En derin hesaplaşmanın.
Ölen de öldüren de sensin,
Sonuna gelmeden ilk sayfanın.

3

Sağır dilsiz bir ebabil kuşu konu rüyama
Dal diye bulduđu en karanlık avucuma.
Yaşam çizgimi kanattı tüylü kuşayakları
Rüyada kan görmek bozarmış kehaneti.

Tabiri başa düştü;
Serde yalnızlık vardı.
O geceden sonra
Ne kan ne karanlık kaldı.

Önce uyanan ışığı yaksın
Gün doğmadan kalkılacak bu sabah
Hazırlıklar çoktan yapılmış
Bedenler dünden hazır yola koyulmaya

El yordamı ile bulunabilir yönümüz
Karanlığa aldırılmayacak bu defa
Gözünden geçen buluta tutunabiliriz
İçimi kaplayan kaygıya da; sıkı sıkıya

Yeter ki güç olsun kanatlarımızda
Cebimizde evvel emirde toplanmış yakamozlar
Dönüş yolu bulunabilir yıldızlar okunarak
Dönülmez ufukların ağına takılmamışsak

Hele bir çikalım yolculuğa
Varmak değil de
Yolda olmak anlam katacak
Yaşanmışlığa

5

Kanım dondu damarlarımda
Peki hâlâ nasıl yaşayabiliyorum?

Ebedi bir soğuk kapladı içimi
Üşümeden nasıl donabiliyorum?

İnsan insanı katlettikçe
Kurşunsuz da pekâlâ ölebiliyorum.

Bütün sandalyeleri ters çevirip
Tahta masaların üzerine devirip
Masa örtülerini mis gibi kolalayıp
Mumlukların islerini yıkayıp
Yeşil pancurları sıkıca örtüp
Bir tek kitapları yanımda götürüp
Son kez kapı eşiğine oturup
Yaşanmışları acımadan unutup

Bu kır kahvesinden gidesim var.

7

İlk ilham, ilk bakışımız yaşama;
Yaşamadan bile önce belki de...

Çiçeklerin tohumu gibi,
Yumurtadan çıkışı gibi böceklerin,
Gözümüzü açtığımız ilk an...

Kader dediğimiz yalan,
Belki de ilk ilhamla yazılan...

Görebilsem sonunu,
girdiğim her yolun.

Gidebilsem dur duraksız,
sonuna kadar.

İlerlesem unutmadan,
başlangıcımı.

Bulabilsem anlamını,
yolculukların.

Yer çekmese ne çeker
varla yok arası bedenimi?

Adım olmasa kim bilir
bir varmış bir yokmuş masalımı?

Dalgalarla değil,
sellerle gelsin yerçekimi.

Bir karanfil kalsın aklımda
bir de adın, iyelik zamiri.

10

Buzlar vurdu kıyılarımıza
beklemezken.

Dalgalar okşasın adımlarımızı
isterken

Uzakta kabaran dalgalarla
boğulacağız

Kaçıp gitmezsek parmak uçlarımız
donmadan.

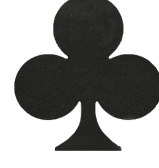
Aynayı sırlamak gözün işiymiş
Yansımalarda parlamak gönlün
Bakan gözle gören gönül
Ah, bunlar hep emek işiymiş.

12

Şiirsiz kalmasın diye dünya
Mısra doğurur çığlık çığığa
İlham perileri gündüz ve gece

Suya çizmiyorum resmini; dağılır.
Parşömen bulsam; yırtılır.

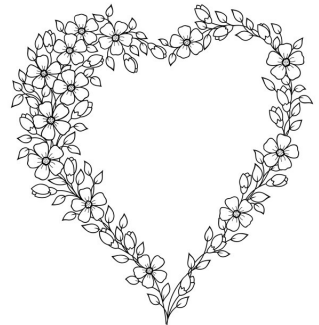
Bir mağaram olsa ne vardı?
Duvarında resmin binyıllar dayanır.

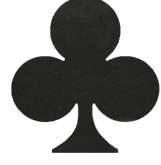

Kırık bir aynadan çoğalan semender
Kurşun dökülmüş gibi kesif tutku
Zühre kaymış, Utarit hepten buz-dünya
Baştan başa turunç salkımı bilge gök
Sel çağıldarmış gibi an yarılırmış gibi
Uçsuz, derin, yaldızlı Nut'un lacivert bedeni
Merceğinde bir gelincik döner ipince
Tersi ipek kılıcında yansıyan imgesiyle İskender.

AE

Bu gece ay ilk kez lilyum kokulu.
Ne kokular süründü oysa, hasbam,
Taktı takıştırdı da asırlar boyu.
Ona en çok bu yalınlık yakıştı.

Beyaz bir gül mü dediniz
Öyleyse gümüş bir denizdesiniz
Gergiler, serenler, grandilerde dinginsiniz
Sonra apansız bir fırtına, tekinsiz soru imi
Çivilenmiş bir boşluğa Merak, İkizlerevi cehennem yanığı
Ülker'de soluklanırsınız, yakamoz-mayna
Ak sorguçlu hınzır bir büyücü arya eder
Lilyum-flamayı, sırmalı ipekle şah-mat gönderine
Yaprak yaprak soyulur bilinçaltı bir salyangozun, sarmal evren
Camdan köprü, kın kanatlı göz bebeği, ateş-kalp
Hepsi bir lahzada içbükey gökyüzünü döşer
Ya lirden sicim gibi toka ettiğiniz düş-görü
Olmaz ya Samanyolu'nun menzil hanında yemlersiniz atınızı
ÜRkek ve cesur İkarus, Centauri hem alfa hem beta
Bir kaç ışık yılı göz kırpmışsınız gibi allı-ebrûli coşkulu

Gül mü dediniz
Hem de öğle göllerinde yanıp sönen
Ayna ten, uçsuz fersah-kıdem koku
Baştan çıkmaya hazır bahçe

Gül mü dediniz
Beyaz

AE

Diyez ve bemolüydük ardışık notaların
Gülleri birleştiren gözlerin kömür karası
Bir parmak boyu uzaktayken ninniler
Uyumak haram bize, hele gece yarısı

16

Anne, kalk!
Uyuyamadım, sen de uyuma...

Hani boşluğa düşer gibi
Uykunda kayar ya bedenim
Öyle boşlukta kaldı düşlerim.

Ne yağmur ne gökgürültüsü
Hem seller hem deprem

Korktum, anne,
Sen korkma !

Gözyaşı bölmüş uykuyu
Hangi sarnıçta böylesi birikmiş
Ağla, ağla, ağla
Ne bitmiş ne hızını kesmiş

18

Bu ayki dolunay da geçecek, sabır
Buluttan nem kapmalar bir bir bitecek

Bir saç okşamasına tamahkâr kahır
Kırılğan kanatlarını kapatıp düşecek

Bendis'in suretini görmeye hazır
Elbet bir sonraki dolunay beklenecek

Balmumundan kanatlara yük yasak
Hele tüyler, havadan da hafif olacak
Sevgiyi taşıyorken İkarus terkisinde
Uzaklarda güller bile sıla kokacak

20

Atlas yelkenliden bir urbam eksikti,
O da oldu; ne şans...

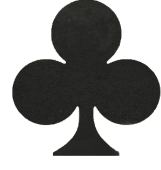
O atlas yelkenliyi kolumda açsam,
Ah, işte o zaman ne gam...

İlk göreni bulmak için aynalara yaklaştı
Rastlantı kuşlarıyla göç yollarında rastlaştı
En ıssız dokunuştan bilerek uzaklaştı
Masallar yazacakken şiirlerle anlaştı
İncecik bir kanat takip bulutlarla uzlaştı
Adını koymak için geçmişle hesaplaştı

22

İçimdeki küçük çocuk, sendekini çok sevdi
Sokaksız büyümüşün, sokaklarımda gezindi
Saklambaçla başladık; önüm arkam sobeydi
Saklanmadın bir an bile; yumduğun gözlerimdi

Oyun biter de çağrılırsak evlerden,
Geriye bir sıcak gülüş kalacak bizden.

Kan çeker gibi nar bölünürcesine eşduyum
Senin ılık ülkende keşfettiğim soluk
Gümüştèn kanatlar, telli-dallı öngörü
Hem bunca uzak dokunmaya, tende serin ırmak
Hem şimşek çakışı kadar yakın, dingin doruk
Arzunun tersi, ışıktan birliğin saf hâli, çetrefil örgü

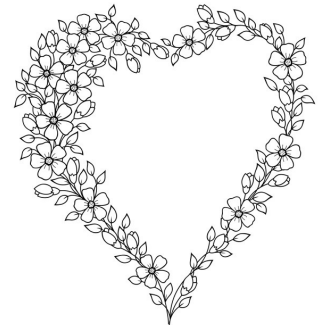
AE

23

Thyke uyanır uyanmaz
İlahi ezgiye durdu.
Unutulmamış bir kitap
Uyutmamıştı Fors'u.

Rastlantı dedikleri iki tanrının oyunu...

Ölümlü oyunları unutturdu
Oyunkuran Olympos'u...

Yorgunsun,
Biliyorum daha hiç görmeden.
Gözünü açmaya mecalin yok.
Gönlün zaten mapushane kapısı.
Bir yorgunluk ki bahardan kalma.
Kış, diyorsun, hemen kapıda.

Döşğim yok sermeye,
Uyutamam seni göğsümde,
Türlü engel, üstüne bahane...

Soluğum, serin iklimlerin çağrısı.
Gülüşüm, sokak çocuklarının şakası.
Şefkat, uzak kucakların hatırası.

Yorgunsun,
Umudumda dinlen...

25

Ben, gökyüzüyüm,
Sabahları günaydınlaştığınız
-ki Atlas'ı yırtar o sırada çığlığınız-

Bir selam uçurmak için bakarken
Hayallere daldığınız maviyim.

Gerçek olursa hayalleriniz
Yanaklarından süzülen damlayım.

Kahkahalarınızı saklarım
Kubbemin en mahrem sadasında.

Gökyüzüyüm ben,
Aydınlığında dinlendiğiniz.

Bakmayı bırakmayın!

Özlermiş insan delicesine
Bir kere tattığı meyveyi bile
Uzaklara dalıp gittiği deniz
Bir kerede işlermiş yüreğine

Sonra da huzur denince
Hep o dudaklar, o gözler...

Bir telefon sesiydi geceyi delen
En doğru zamanda, belki en yanlış
Bir susuş izledi, koptu bir kayış
Arayan hiç bilmedi; bilmesin zaten...

Şiirce konuşalım, ama herkes kendi dilinde
Ruhundan çözdüğün ilmeği boynuma geçir
Yaşama sımsıkı bağlayıp ölümden vazgeçir.

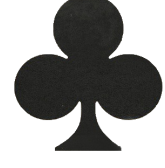
29

Eli kulağında, bir şenlik bekleniyor.
Şen kahkahalara gebe, ses telleri.
Kucaklaşmalar; dost düşman kucaklarla.
Kol kola dans edecek karın kelebekleri.

Bir şenlik başlayacak; eli kulağında.

Bir ılık rüzgâr esiyor duyunca sesini
Uzak denizlerden bir imbat yeli
Okşamaya başlıyorsun saçlarımdan
Gözlerimi buluyorsun kirpiklerin arasından
Boynumda kayıyor sevdalı elin
Sonrası unutulmaz dansı esrikliğin

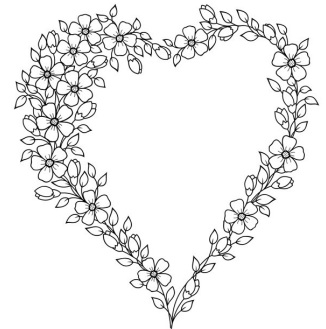
Gönlüm bir deli yelken aşka gelen
Sesin dokunuyor ve ben pupa yelken

Boydan boya fosforla sırlanmış ayna
Gördüm eski gramofonda taştan ses kazındığını
Ay salıncağında gelincik ısısı damıtıldığını
Sonsuz bir anda sarmal bir dansın kanatlandığını

AE

Salıncak kurdun bu gece ayın hilâline
Benim için, yalnızca benim için
Kollarında salladın tutkulu sevginle
Dans edeceğim, yalnızca senin için

Ebemkuşuğımı çözdüm usulca
Binbir renginde dolaştı gözüm
Baskın olanı aradım merakla
Kızıldı, aşktanmış be iki gözüm...

İlk defa bu gece yalnızım kendimle
Sen yokken bile hissetmediğimce
İyi geceler öpücüğünü bırakıp kalbime
Rengin mum gibi gittin fikrimce.

34

Bir başka doğuyor bu sabah gün
Hangi tanrıçanın lacivertti bedeni?
Bir başka semada yırtılıyor bulutlar
Hangi çığlıktadır ayrılığın bedeli?
Bir kızılık bekliyor alışkın gözler
Karanlık giderken kana bulasın
Işığı yücelten tapınmalarda
Sunak yerindeki sular bulansın
Sis dağılmıyor, duruyor izler
Bir kadının tene değıyor elleri
Okşarken geçmişe köle ruhları
Ne konuşur ne susar gözleri

Çelişkili ve tutarsız kararlar çağında
Dört nala atların bradikardi temsiliydi
Üç kez vurdun ya kapının pervazına
Binbir dehlizden ilki kendiliğinden açıldı
Temsili bir ayindi telli duvaklı ayışığı
Soluksuz daldığın, dipsiz bir kuyu misali
Takınca yüzgörümlüğünü o arsız çığırına
Çılgınlık yankılandı mağaralarda
Zerren zerreme aşına zamanlarda
Öyle bir akış ki işaret karışmaya

36

Bir resim çizelim seninle, diyorum
Resim olsun bir kereliğine aşk

Zamanı resmedelim boyutsuz
Öyküler anlatsın alışılmadık çizgiler
Yok, fotoğraf olmaz, aynı şey değil.

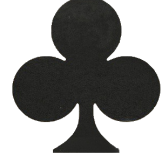
Bir ömür sürebilir resmetmek bir gülüşü
Kavuşmanın iç kavuran huzurunu
Dansın ayakları yerden kesen büyüsünü
Hatta beklemeyi, sessiz, tutkulu

Karakalem ya da suluboya, elde ne varsa
Çizdik mi büyür gider sevgi ve aşk
Gülen yüzlerimizin anısı artık kâğıtlarda

Resim olsun bu defa yaşanmışlıklar
Konuşsun bize dair, astığımız her duvarda.

İçimde kocaman bir boşluk
Nuh nebiden kalan
Yaşamam da yaşatma savaşının
arifesinde
Susarken anlayıp seslerle susuyorum.

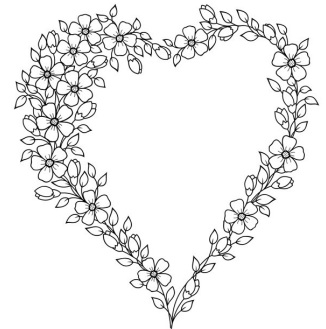
Yalnızlığın en koyusu çeyiz sandığımdan,
Bir örtüp bir açmalarım tuzakvari ritimde.
Kaçarken can havliyle,
en içine düşüyorum.

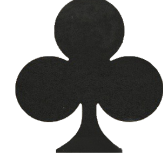

Papirüsten bir kapı önünde
Parşömen hamuruyla biçimlenmiş düşler
Kırmızı bir bulut gibi görkemle yoğrulmuş Tanrıça
Ne çok söz çekirdeği saçılır gülümsemesinden
Asil bir sessizlik içinden akarak şehvetli bir ırmak gibi
Kilden bir geçit önünde
Yedi evren katmanından süzülüp gelen gökkuşağı
Kalbine ebrûli hurufat kazınmış,
Nuh'un alfabe gemisi
İmgeyi yaratan ışıltı, İnanna'nın saçına taç olur konar, zarif ve kararlı
Yeryüzünün yansıısıyla yemyeşil ufuk, göz burcunda büyülü çelenk
Mavi, alabildiğine mavi, çıldırtıcı mavi, görünmez kanatlarında soğurduğu
Böyle güzellik görülmemiştir, derinimde nabız gibi mavi
Gözlerine bakamazsın, öyle hep elâ-yakut-akik hareli bir ay doğar
Tenine dokunmaya görsün
Aklın gökadarca mavi, boydan boya, kat ederek dudaklarımı acı mavi
Ölüme bitişik, hazzın ikizi
Taş bir kapı önünde
Eski zamanların kandilleriyle donanmış iyilikten dokunmuş Kibele
Emzirir sonsuza dek açlığımızı
Zaman bir masalmış, parmağının ucuyla durdurduğu
Nefesi nefesine değmeye görsün
Ciğerlerinde fosforlu yangın tetiklenir
Göğüs kafesin saydam fırtına, dehşetli mavi

AE

Sen ortancaları getir
Ben yavruağzı gülü
Başbaşa kalsınlar arka odada
Gülün bükük boynu
Başkaldırıyı öğrensin ortancalardan
Dimdik dursun karşısında
Dikenin açtığı yaralara karşın
Yumuşaklığında pembe ortancanın
Bu bahar geçsin yalnızlığın

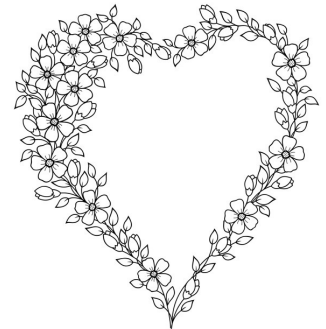

Sırmalı bir bulut geçer gibi narin
Eski yatağında sürekli yenilenen ırmak
Yeşilin aşka bitiştiği yerden geçen dalgın peri, mor saten
Tek kalp gibi atar iki çocuk sevinci
Perişan sürüleriyle kırlangıç kovalamak, el ele bütün gökyüzü
Yanıp söner gözbebeğimde o hareli yangın, buğu-şenlik ten

AE

Bir özlem yakar kavurur içimi
Serini kalmadı ceviz gölgesinin
Dağ başlarına vursam da kendimi
Almıyor yaylalar kalp alevini

40

Bu gece yalnızlık kokmuyor yatağım
İlk kez kendimden korkmuyorum
Çoğulum ve çoğalmaktayım
Özgürleşti prangası kendinden ruhum
Anlaşılmakmış anlamının ödülü
Birimiz doğarken birimiz öldü

Öyle bir uyku istiyorum ki amansız
Uyanmak yanında ölüm kalsın.

